

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 stycznia 1923 roku

o przedmiocie liczenia czasu służby urzędnikom i profesorom szkół akademickich w wypadkach przejścia ich do służby sędziowskiej lub prokuratorskiej.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. № 26 poz. 214), zarządza się co następuje:

§ 1. W wypadkach, gdy osoby z prawniczym wykształceniem, których uposażenie unormowane jest ustawami z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P.

№ 65 poz. 429) i z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226), otrzymują nominację na stanowiska w służbie sędziowskiej lub prokuratorskiej, w sądownictwie powszechnym lub administracyjnym, należy im, w celu oznaczania dodatku starszeństwa w danej grupie uposażenia sędziowskiego (prokuratorskiego), liczyć czas spędzony w polskiej służbie państwowej niesędziowskiej w sposób następujący:

I. Czas spędzony na stanowisku:

- a) urzędnika państwowego I, II, III lub IV stopnia służbowego,
- b) profesora zwyczajnego szkół akademickich, należy liczyć tak, jak gdyby był spędzony na stanowisku IV grupy uposażenia sędziów i prokuratorów.

II. Czas spędzony na stanowisku:

- a) urzędnika państwowego V stopnia służbowego ponad 3 lata,
- b) profesora nadzwyczajnego szkół akademickich ponad 3 lata,

należy liczyć tak, jak gdyby był spędzony na stanowisku III grupy uposażenia sędziów i prokuratorów.

III. Czas spędzony na stanowisku:

- a) urzędnika państwowego V-b kategorii płac oraz V stopnia służbowego aż do 3 lat,
- b) profesora nadzwyczajnego szkół akademickich aż do 3 lat

należy liczyć tak, jak gdyby był spędzony na stanowisku II grupy uposażenia sędziów i prokuratorów.

IV. Czas spędzony na stanowisku urzędnika państwowego VI stopnia służbowego

należy liczyć tak, jak gdyby był spędzony na stanowisku I grupy uposażenia sędziów i prokuratorów.

§ 2. Jeżeli osoby z prawniczym wykształceniem, o których mowa w § 1 otrzymują nominację na stanowiska w służbie sędziowskiej lub prokuratorskiej w grupie niższej, niż ta, która wedle § 1 odpowiada zajmowanemu przez daną osobę stanowisku w służbie państwowej niesędziowskiej, otrzymują uposażenie grupy odpowiadającej ich stanowisku w służbie państwowej niesędziowskiej, a w tej grupie dodatek starszeństwa zgodnie z zasadami § 1 (art. 8 ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. 65 poz. 436).

§ 3. Przepisy powyższe nie naruszają tych przejściowych przepisów art. 22 ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436), które nie zawierają zasad odmiennych.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 1922 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*